

פרשת חקת

תקציר:

פרשת חקת נפתחת במצות פרה אדומה שייעודה טיהור טמאים. בהמשך מסופר על מות מרים ואירוע שזכה לכינוי "מי מריבה" בקדש: נוכח היעדר מים רב העם עם משה ואלוהים ביקש ממשה ואהרן לדבר עם הסלע והוציא ממנו מים. בפועל הקהילו משה ואהרן את העדה ומשה היכה בסלע פעמים עד שיצאו ממנו מים. מעשה זה מתואר על ידי אלוהים כחוסר אמונה ולכן נענשו משה ואהרן כי לא ייכנסו לארץ כנען. אהרן מת ובנו אלעזר מחליף אותו. העם ממשיך במסעותיו וכובש ערים נוספות באזור הבקעה בואך ערבות מואב.

לימוד ודין:

<p>מה בין דיני הטומאה של ישראל ומנהגי תרבות מצרים? האם ניתן לזהות רעיונות מיוחדים דווקא דרך סוגיות אלה של טומאה וטהרה?</p> <p>רקע: במצרים האמינו באלים רבים עד כדי כאוס שהקשה על זיהוי חוקים המנהיגים את העולם כולו. במצרים סגדו למתים והאמינו בחיי הנצח שאחרי החיים.</p> <p>תרבות ישראל מושפעת מתרבות מצרים אך מנוגדת לה: התנ"ך ברובו המכריע שולל את רעיון החיים אחרי המוות ומכוון אל קדושה בחיים עצמם בעוד המוות הוא שיא הטומאה. חוקת משה חותרת למוסר כלל עולמי.</p>	<p>פרק י"ט – פרה אדומה.</p> <p>טומאה וטהרה – בתורה כולה ובפרשה זו במיוחד ניכר כי ענייני הטומאה מכוונים אל התרחקות מן המתים ומכל מה שעלול לפגוע בבריאות האדם. מקריאת פרשות נוספות (ראה למשל פרשת קדושים) עולה הרושם כי הקדושה קשורה בחיים עצמם- או בשאיפה של אנשים חיים להשיגה בחייהם.</p>	<p>מעמד האדם</p>
<p>האם אנחנו עושים דברים שאין מאחוריהם הסבר או היגיון? מה דעתכם על רעיון "נעשה ונשמע"?</p>	<p>חקת – טעם והיגיון:</p> <p>פרשנים דתיים רבים סוברים כי מצות פרה אדומה היא דוגמא טובה למצות שאין סיבה לעניין המופיע בתורה ויש לעשותו מבלי לחפש הסברים. "נעשה ונשמע" (שמות) הוא רעיון החוזר ועולה בדברי חלק מפרשנים אלה.</p>	<p>תרבות מתחדשת</p>
<p>חפשו הסברים שונים לעניין זה והציעו גם רעיונות בעצמכם.</p> <p>מה עשוי להיות המניע מאחורי ההסברים השונים?</p>	<p>"אין מוקדם ומאוחר בתורה..". האמנם? תיאור מותה של מרים מופיע פעמים. בפעם הקודמת בפרשת בהעלותך (פרק יב) חוטאת מרים ומתה מצרעת, והמקום "חצרות", ממנו המשיכו אל מדבר פארן, והשנה – השנייה לצאתם ממצרים.</p>	<p>עולמם של אבותינו</p>